

RYTOJUS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

8 Nr 1927 m. balandis (abril) 21

ARGENTINOS LIETUVIŲ DARBININKŲ SAVAITRAŠTIS

1 metai

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS antrašas:
Puentecito 2333 dep. 2 Buenos Aires Rep. Argentina
Laikraščio kaina: vieniems metams \$6,00^m, pusei—\$3,00^m,
trims mėnesiams—\$1,50^m; atskiras N—\$0,15^m
Kaina užsienvi vieniems metams 3 doleriai
Siunčiamos korespondencijos turi būti teisingos, visuomet
patikrintos. Neįspildžius šio reikalavimo, rankraščiai nebus tal-
pinami.
Skelbimai apmokami sulgy susitarimo

Savaitės politinių žinių apžvalga

IMPERIALISTAI PROVOKUOJA
SOV. RUSIJĄ.

Praeitame „Rytojus“ Nr. buvo minėta apie ušpuolimą Sovietų ambasados Pikine. Ušpuolimo tikslas yra aiškus: imperialistai negalėdami atsilaikyti prieš spaudimą kontonietų armijos priversti trauktis atgal su didžiausiais nuostoliais. Daugiausiai prisieina nukentėti Anglijai, kadangi Anglijos kapitalistai turi įdėję Kinijoje s ambias sumas pinigų. Už pralaimėjimą imperialistų daugiausia kaltina Rusiją. Todėl imperialistai bandė padaryti provokaciją, kad Rusija skelbtų karą Pikino valdžiai, nes tuomet turėtų progą paskelbti karą Sov. Rusijai. Bet toji provokacija nepavyko, Rusija karo neskelbė.

16 balandžio tapo užpulta Sov. Rusijos atstovybė Charbine. Del šitos priežasties Rusija priversta atšaukti visus savo konsultatus esa-

Be o visų šalių imperialistai beveik kiekvieną dieną vis daugiau siunčia karuomenės į tolymus Rytus. Japonija net paskelbusi visuotinę mobilizaciją. Suvienytos Valsitijos 16 balandžio pasiuntė į Kinijos pakraščius greičiausius skraiduolius „Simpson“ „Mac Cormack“ „Blac Hauk“ „Mac Leish“.

Vėlesnės telegramos praneša, kad Charbine (Mandžūrijoje) įsakyta vaikams ir moterims apleisti miestą.

Japonijos karuomenė keliai į Coreą (sala prie Sibiro) ir stato radio telefonus.

Rusija matydama tokį smarkų militarinį ruošimąsi tolymuose rytuose, irgi priversta siųsti kariuomenę per Sibirą Kinijos link.

Iš šitų trumpų žinių aišku, kad karas tolymuose rytuose gali kilti.

IR FRANCIJĄ PROVOKUOJA.

16 balandžio iš Paryžiaus praneša, kad slaptą policiją susekusi slaptą komunistinę organizaciją, kurios tikslas buvęs ginklo pajėga nuversti Francijos valdžią. Del šios priežasties sako, kad jau daug yra areštuota komunistų, partijos gabesnių narių. Partijos sekretorius iš Paryžiaus pabėgęs.

Sako, kad toji organizacija „gaminusi“ visokią karišką medžiagą, net ir armotas, orlaivius. Galų-gale sako, kad šios organizacijos veikime yra kaltas Sovietų Rusijos pasiuntinys Paryžiuje.

Na skaitytojai, kaip jūs sau manote apie šį pranešimą?

Tai antras Zinovjevo laiškas.

Čia nekas kitas kaip tik suokalbis, provokacija, kad suradus progą užpulti Sovietų ambasadą Paryžiuje, nes tas dabar pas imperialistus labai madoj.

F. K. Stalion.

CHIAN-KAI SHEK, KINIJOS
REVOLIUCIJOS IŽDAVIKAS.

Changhai, 14 balandžio, — 60 tūkstančių darbininkų šiame mieste paskelbė streiką ir griežtai reikalauja atsistatydinimo nuo Kontono armijos vadovystės generolo Chiang-Kai-Shek.

Kanibalai centralinėje Europoj.

Cechoslovakijoje miestelyje Košiki tapo suareštuotas būrys čigonų, kurie yra kaltinami nužudyme 12 žmonių. Čigonai prisipažinę jog kūnais nužudytų žmonių jie maitindavosi. Kanibalizmo čigonai pripažino karės laikais, kada toj apylinkėj siautė didelis badas. Mėsą nužudytų žmonių jie kepavo su bulvėmis ir valgydavo. Vienas iš čigonų teisme išsireiškė jog moteriškas kūnas jiems tikdavo geriaus, nes mėsa daug skanesnė ir saldesnė negu vyru.

Visą čigonų būrį teismas nuteisė nubausti mirties.

Mokinasi lakioti

Argentinos karės ministeris genr. Justo, sumanė palakioti orlaiviu, bet jam tas šposas nepasisekė. Beliakiant iš Kordobos nė nepajuto kaip iš orlaivio išpuolė, ant laimės turėjo užsidėjęs gelbtuvus kurie ir išgelbėjo poną ministerį nuo mirties.

Nenorėdamas apturėti sarmatos ponas ministeris pasisakęs laikraštininkams jog tyčia iššokęs iš orlaivio ydant išbandžius gelbtuvus.

Uždare kasyklas

San Rafael kompanija uždare keleta cinko kasyklų, tapo paliuosuota virš 300 darbininkų kuriems prisieina kėsti didelį vargą, nes toj apylinkėj darbų randasi labai mažai.

Kompanija uždare kasyklas idant nereikėtų mokėti tų didelių mokesčių kuriais valdžia apdėjo kasyklų kompaniją.

Sov. Rusija atnaujino diplomatinius ryšius su Šveicarija

Maskva, 16 balandžio, — Sov. Rusija ir Šveicarija 14 balandžio Berlyne pasirašė atnaujinimo diplomatinius ryšius. Ryšiai buvo sutarę 1923 m., kuomet Šveicarijoje tapo nužudytas Rusijos pasiuntinys d. Vorovsky's. Dabar Šveicarija sumoka, sulig padaryta Berlyne sutarčia, nužudyto d. Varovskio dukteriai kontribucija.

Darbininkai reikalauja paliuosuoti Sacco ir Vazetti

Nuevyork, 16 balandžio. — Su vienytose Valsitijose, ypatingai Nuevyorko eina smarki agitacija tarpe darbininkų, del paliuosavimo iš kėlijimo Sacco ir Vanzetti, kuriuodu Bostone nuteisti mirti.

Nesibijo

Londonas, 18 balandžio. — Sov. Rusijos ambasadorius Londone visuomenei paskelbė, kad pasklidusios žinios, būk Rusija siunčianti kariuomenę Mandžūrijon, neteisingos. Ambasadorius praneša, kad Rusija nežiūrint jai daromų pasaulio imperialistais visokių provokacijų, karuomenę nemano siųsti, nei Mandžūrijon nei į kitas panašias vietas.

„Rytas“ jau reiškiasi

Kauuo „Rytas“ praneša, kad Lenkijos armijos 85-tas regimentas apart lenkiškos varnos prisisegė dar lietuvišką žirgvaikį.

Tas reiškinyš beabejo turi ryšį su Vilniaus kombinacijomis, apie kurias „Rytojuje“ jau buvo rašyta.

Lietuviai Nesnaudžia

Š. m. balandžio 10 d. Dok-Sude įvyko antrasis 7-tos kuopos L. D. A. D. P. A. steigiamasis susirinkimas,

įvarstyta kuopos valdybos patiektoji dienotvarkė: 1 rinkimas korespondento, laikraščio platintojo, revizijos komisija; 2 naujų narių priėmimas; 3 bėgamieji klausymai. Pirmininkavo d. Gurskis.

Korespondentu išrinktas Kaspars, laikraščių platintoju Tamaliūnas ir revizijos komisija: Rudys, Gurskis ir Palaikis. Nauji nariai įstojo 9. Dabar kuopa jau turi 29 narius.

7 kuopa auga. Matomai, draugai lietuviai Doksūdiečiai, supranta reikalingumą organizuotis ir šviestis.

Bobulis.

„Rytojus“ yra darbininkų laikraštis, todėl Draugai, skitykim ir platinkim jį.

Spauda yra aštriausias ginklas, todėl Draugai, rūpinkimės ją palaikyti.

Žemės drebėjimas Mendozų

Mendozos miestas jau trečiu kart smarkiai nukentė nuo žemės drebėjimo.

4 balandžio 1 val. nakties, Mendozos gyventojų miegas buvo pertrauktas smarkiu žemės drebėjimu. Žemė drebėjo virš 15 sekundų. Yra sugriauta daug namų, užmušta žmonių 4, sužeistų užregistruota net 80.

Smarkiausias žemės drebėjimas Pietų Amerikoje įvyko 1861 metais, tuo kart miestas Mendoza liko visiškai sunaikintas ir žuvo daugybė žmonių.

Vilnius Lenkams

Berlynas, 14 balandžio. — Francijos ir Anglijos ambasadoriai Kauue įteikė Voldemarui notą, kurioje sako, kad dabartinis Lietuvos-Lenkų rubežius perkeistas nebus.

Reiškia Vilnius priklauso Lenkams.

Maskvoj prasidėjo visos šalies

Sovietų Kongresas Dalyvauja 2500 delegatų Jie atstovauja 145 milijonus piliečių

Maskvos didžiajame teatro salėje vyksta visos šalies Sovietų kongresas. Kongresas atsibūva kas du metu.

Korespondentai praneša, kad atidarius kongresą, užstalo nžtiesto raudonos spalvos staltiese, sėdėjo M. Kalinin, Rykovas ir kiti.

Rykovas savo kalbose, tarp kitko link Kinijos šitai išsireiškė: „Link Kinijos mūsų santykius galėsime atsakyti tikrai Kinijos pavergtajai liaudžiai.

Toliau jis sako: „Jei mus imperialistai kaltina už varymą propogandos Kinijoje prieš Anglijos imperialistus, į tai mes ponams kaip Changsolin ir Changkaišek nerpivalom atsakyti.“

Link „Tautų Lygos“ d. Rikovas sako: „Tautų Lyga yra ne kas daugiau kaip tik didžiųjų imperialistinių valstybių Sapno Rūmai, kurio pagelba jie mano sulaukyti karus.“

„Mes nenorim karo sako d. Rikovas, bet paskutiniaisiais laikais svetimos šalys mus varu nori priversti kariauti. Viso civilizuoto pasaulio spėkos jau sumobilizuotos aplink mus ir Kiniją.“

Reikalinga plėsti darbas

Kiekviena susitvėrusi draugija nepasilieka tokia, kokia ji buvo savo pirmomis susitvėrimo dienomis, — ji arba žengia pirmyn, arba atgal vietoj nestovi. Žengia pirmyn tuomet, jei draugijai yra tinkamos vystymosi sąlygos, dirva, ir jei pastatyti draugijos asmens tą darbą nusimano, supranta draugijos narių siekius; degreduoja (smunka žemyn) jei nėra jos plėtojei tinkama dirva ir jei draugijos pastatyti asmens nesupranta jiems pavestą darbą, nepermato ko pačios draugijos nariai siekia ir nesupranta arba nenori surasti jų kasdieninius reikalus. Kad taip yra toli pavyzdžių nereiks ieškoti, pažvelgkime į čia esamas draugijas.

Bėgy keliolikos metų Argentinai buvo susitvėrę keliolika lietuvių draugijų, nekurių jų dėl virš nurodytų vienokių arba kitokių priežasčių mirė, o trečios vystosi, žengia pirmyn. Žengia pirmyn tik tos, kurių atstovauja plačiųjų masių reikalus ir išrinktieji draugijos asmens (kuriems pavesta tvarkyti draugijos reikalus) kile iš to pačio luomo, supranta to luomo reikalus ir nusimano jiems pavestą darbą. Ir nei viena iš draugijų negali gyvuoti jei jos viršūnė arba apačias sudaro priešingo luomo žmonės, pav. jei draugijos viršūnės sudarys koki nors buržuazinei gaivalai o apačias (nariai) darbininkai. Šios rūšies draugija gali gyvuoti tik per prievartą ir tai tik ligi laikui.

Iš čia esamų lietuvių draugijų, tokia draugija yra „Lietuva“. Mes žinome, kad šios draugijos branduolį, viršūnę, sudaro žemiausi buržuazinio luomo elementai, apie kurių asmenybę literatūroje net gėda sakyti.

Šios draugijos dar kartą nei gyvuos, nei išsivys, nes mes girdime apie jos narius vis geršnieji asmens, darydami kaip darys su kuom jie turi reikala, bėga iš jos.

Dapildyti šios draugijos nariais nėra iš kur. Toji neskaitytina „saulė“ — atvažiavusieji iš Lietuvos kriminalistai,

vagy, gatvės valkatos, nesustiprins ją.

Pavyzdgingiausia iš visų lietuvių draugijų bene bus Rytojaus bendrovė. Ši draugija bene bus viena teisingiausiai supratusi savo užduotį ir šalies ekonominę padėtį, kad išlaikyti ir išplėsti savo darbą tarp lietuviškos visuomenės masių. Masės irgi labiau pradeda įvertinti bendrovę ir vis kas kart pradeda daugiau apie ją spieštis.

Dabar, kuomet jau artinasi eilinis pajininkų susirinkimas, kuris įvyks 24 balandžio š. m., turėsime jame suplanuoti, praplėsti bendrovės darbą, kad apie ją išgirstų, suprastų, įvertintų visi iki šiol klaidingai mastantieji draugai ir patraukus plačiasias mases prie jos.

Eiliniai klausimai, kuriuos pajininkams tiks sekančiame susirinkime išspręsti, mano nuomone, turėtų būti Laivakorčių ir Pinigų persiuntimo agentijos įsteigimas ir kasdieniniams reikalams spausdinamosios mašinėlės įsigijimas. Šiėdu dalyku yra būtina reikalingi del bendrovės. Jie duotų b-vei pajamų kurių pagalba galėtume pasekmingiau vesti darbą t. y. visos gaunamos įlaukos eis del sutvirtinimo ir praplėtimo darbininkų organizacijų; del pakėlimo dvasinio darbininkų samprotavimo, apšvietos, propagandos reikalams. Kadangi b-ve mano įvesti pašalpos skyrių, tai bėbėb-jo b-ve savo nariams teiks senatvę, laike bedarbės, pagalbą.

Ir taip draugai, jei darbininkams reikalinga gyventi ir vesti kova buržuazinė, biznieriškojo šalyje, ir kadangi šiandien viskas atliekama pinigui padedant, o pinigus įsigyti lengviausiai duodamos biznieriško būdu, — todėl mūsų b-ve turi surasti priemonę biznį, kuris duotų pelną, su kurio pagalba, kaip sakiau, mes galime sustiprinti savo organizacijas.

Žinoma, mūsų priešai, kaip va: fašistai, socialdemokratų ir anarchizminiai elementai, gerklė rėks: „Apie biznį, apie pinigų įsigijimą, lygiai kaip buržuajai!“

Bet mes draugai to nepaisykim žinokim, kad nekuriuos dalykus galima viskam pritaikinti. Pav., žinome gerai, kad valdančiosios klasės ginklus išgalvojo ir juos padirbo savo pavaldiniams — žmonija pavergime laikyti. t. y. jie šiandien yra

A. Bimba.

Bulių išmainė ant kurkino.

Lietuvos min. kab. pirm. ir uss. reik. min. Voldemaras savo deklaracijoj seimui pareiškė, kad darys konkordata su Romos papa. Mačmai jis vabuoja „kantišką strategiją, — Žemaičių žemėj taip mažai, tiktai septyni kunigai“...

Dabar Lietuva tu- „tik“ 4 vyskopus ir pora pasmirdusių kapucinių. Reikia daugiau ryšių su „šventuoju tėvu“, kad jis pagelbėtų Lietuvą katalikiškos šalies — Lenkijos glėbin įstumti. To pat deklaracijoj pasakyta, kad ims Vilnių.

Bet jau visam pasauliui paaiškėjo, kad Smetona su Pilsudskiu per savo meklerius iš Londono, Kauno ir Varšavos yra galutinai susitarę.

Taip Lietuva „gauna“ Vilnių, bet jame lieka lenkų karuomenė „kol rusų bolševikų pavojus praeis“. Reiškia — amžinai.

Faktinai išeina Lietuvos — Lenkijos karinė unija.

Reiškia „gaunant“ Vilnių atsikoma nuo Lietuvos nepriklausomybės. Už padvėsusį kurkiną, anot mozūrų patarlės, atidavė bulių.

Anglai pasiūlė Lietuvai paskolos, jei ji susijungs su Lenkija prieš Rusiją.

Unaro pagautiems ir tuščios garbės trokšantiems Lietuvos fašistiniams pučistams, nakties tamsoje sulaužiusiems valstybės konstituciją, pašalinusiems žmonių rinktą valdžią, reikia daug pinigų kad durtyvų pajėga laikyties valdžioje, kad be atodairios šaudyt darbininkų vadus, kad užlaikyti armiją šnipų, cenzorius ir kitokius dykaduonius.

Taigi ir parduota Lietuvos nepriklausomybė neva už Vilnių, kuriame tie pat Lietuvos darbininkai turės maitinti lenkų kariuomenę.

Visas kraštas nusistatęs už kuodartimiausius, kuodraugingiausius santykius su SSSR (Sąjunga Sovietų Socialistų Respublikų), nes tai būtų vienintėlis Lietuvos išlošimas, gi Smetonos-Valdemaro neskaitytina klika su Romos patėpimu atiduoda Lietuvos žmones Lenkijos imperialistų vergijon.

Kuomet Galvanauskas norėjo priimti Hymanso projektą, tat tautininkai net perekselino bombą jo lange susprogdino, gi jie patys dabar už judošiskus grašius pardavė Lietuvos Nepriklausomybę.

A. Ruta-Vargas.

nukreipta prieš liaudį, prieš darbininkus. Ir mes darbininkai, gerai žinome, kad tuos ginklus galima atkreipti prieš jų išradėjus — prieš valdančiąją buržują klasę. Taip įvyko Rusijoje, taip ir įvyks visame pasauly.

Tik dirbkim, dirbkim draugai, ir mokinkimės pritaikinti visokius dalykus, nežiūrint keno jie yra sugalvoti, savo klasės kovos reikalams.

Galų Trempas.

MILITARINĖ DIKTATŪRA.

Praeitame „Rytojaus“ Nr. keilais žodžiais buvo paminėta, kad Lietuvoj 12 d. balandžio tapo paleistas Seimas.

Tą dieną susirinkus Seimui, Seimo pirmininkas pareikalavo, kad Seimas pareikštų nuomonę link da-

bartinės valdžios. Seimas pareiškė valdžiai nepasitikejimą ir jis tą pačią dieną tapo paleistas. Telegramai praneša, kad paleidus Seimą, Kaune kilęs tarp inteligentų koks tai neramumas.

Nejaugi socialdemokratų arba panašūs elementai gali kelti koki-tai neramumą prieš savuosius, kuriems keli mėnesiai atgal pardavė valdžią?

15 balandžio ateina žinios, kad civilė valdžia svyruojanti ir laukiama militarinės diktatūros.

Šiomis žiniomis galima tikėti, nes ištikrųjų paleidimas Seimo — yra diktatūra. Sulig konstitucijos, paleidus Seimą, turėtų būti paskelbti nauji Seimo rinkimai. Bet Smetonos valdžia gerai žino, kad jie rinkimus pralaimės.

Taip. Lietuvoj įvedama militarė diktatūra, kurios pagalba bus smaugiama Lietuvos liaudis.

ninkų lavonais: nemažiau kaip 5.000 vargdienų paskersta ant vietos.

Kokios tik buvo darbininkų ir valstiečių organizacijos tapo ištaškytos, jų vadai išžudyti, laikraščiai uždaryti. Fašizmas užvaldė Bulgariją!

FAŠISTAI LENKIJOSJE.

Dabar prieiname prie Lenkijos. Lenkijos fašistų priešakyje šiandien stovi kruvinasis Pilsudskis, ilgus metus buvęs socialistų vadas, užšalęs imperialistas, ištroškęs prartyti ne tik Lietuvą, ne tik visas Pabaltijos mažąsias valstybes, bet ir didžiąją Rusiją. Lenkijos fašistai yra ne tik Lenkijos darbininkų klasės budeliai, bet taip pat jie yra viso pasaulio imperialistų irankis kovoje prieš revoliucinį darbininkų judėjimą. Jie visa savo stiprybę semia tiesiog iš rankų Anglijos, Francijos ir Amerikos dolerinių karalių.

Kaip tie Lenkijos fašistai atsirado?

Po pasaulinio karo Lenkija pasiskelbė nepriklausoma valstybe. Bet lenkų imperialistams to neužteko. Jie per amžius troško, kad po jungu stenėtų kitų tautų žmonės. O kadangi Anglija, Francija ir Amerika labai susidomėjusios matyti Lenkiją kuostipriausia, kaip užtvartą prieš Sovietų Rusiją, todėl lenkams šitas tikslas buvo lengva atsiekti. Lenkija gavo nemažiau kaip dešimt milijonų kitų tautų žmonių po savo kurka. Tai dovana pasaulio imperialistų Lenkijai. Šiandien Lenkija turi apie 28.000.000 gyventojų, iš kurių tiktai apie 17.000.000 tėra lenkai.

1920 metais Lenkijos plėšikai,

kurstomi ir remiami Anglijos ir Francijos ir Jungtinių valstijų valdžių, buv. užsimoję užgriebti visą Ukrainą ir nuversti Sov. valdžią Rusijje. Jie užpuolė Rusiją ir didelais žingsniais veržėsi Ukrainos Gilumon, viską pakeliui naikindami ir degindami. Buvo dasikase iki pat Kijevo, Ukrainos sostinės. Bet Rusijos raudonoji armija smarkiai pasijudino ir atmušė lenkus plėšikus. Lenkai pradėjo trauktis, o rusai juos vyti. Išvijo juos iš Vilniaus ir Vilnių atidavė Lietuvai. Davijo iki pat Varšavos, Lenkijos sostinės. Vietoj pagelbėti rusams lenkus visiškai suplikti ir imperialistams sprandą nusukti, Lietuvos ponų ir kunigų valdžia su kraugeriu Smetona priešakyje iš užpakalio užpuolė rusus ir lenkams padėjo juos mušti. Žinoma, rusai būtų atsilaikę prieš lenkus, nepaisant lietuvių, bet jiems pagelbon pribuvo Anglija ir Francija. Rusijos raudonoji armija tapo atstumta nuo Varšavos. Vėliaus generolo Želigovskio vedami lenkai užpuolė lietuvius ir iš jų ginklais atėmė Vilnių.

Visuose šituose lenkų plėšikų žygiuose vadu ir diktatorium buvo kruvinasis Pilsudskis, nes jis tada buvo armijos vadas.

Po to nepasisekimo su avantiūra prieš Rusiją, Pilsudskis aprimo o Lenkijoj įsikūrė dvarininkų, klerikalų ir buožių bei stambiųjų valstiečių valdžia. Juo tolyn, tuo jos supuvimas didėjo. O tuo tarpu šalis ekonominiai grimzdo vis į didesnę ir didesnę suirutę. Darbininkai pradėjo savo naštos nebepakelti. Keli šimtai tūkstančių atsidūrė ant gatvės, be darbo ir be duonos. Pradėjo streikai. Vargingieji valstie-

000S sjuavylas utsgkas Tie Fašistai? sjuavotats eil (Tasa)

FAŠISTAI BULGARIJOSJE.

Su Bulgarijos fašizmu beveik ta pati istorija kaip Italijos. Po pasaulinio karo Bulgarija gyveno labai sunkius ekonominius laikus. Valdžia patenkėjo valstiečių partijos rankas. Jina anapilior nepataikavo darbininkams, bet taip pat valdž teisės miesto buržuazijos — fabrikantų, darytųjų, bankierių ir t. t. Darbininkų padėtis buvo nesivietuska sunki. Jie pradėjo burti komunistų itaka smarkiai pakilo. Durbn-čiųjų klasėse Freeman' žurnalo korespondentės R. B. Markham rašė apie komunistų lapkričio mėnesį, 1922 metais, sekamą:

„Komunistinis judėjimas nusitau- te per visa šalį, užgriebdamas visa proletariato klasę, ir didžiuliu tautinomis. Tik išsivaidžink! Komunistiniai klubai gyvuola net tarpe armijos oficerų. Didelė dalis pradinio mokyklų mokytojų yra komunistai. Visot eilę svarbių miestų komunistai turi isirike savo valdžias. Šiandien Bulgarijoje yra anta stipriausia partija. Jie paskleidžia daugia literatūros, nebu kiti kiti grupe. Komunistai yra taip pat energingiausia ir veikliausia socialė grupė Bulgarijos sodžiuje. Šitoks darbininkų pakrypinas link komunistų pasidare didžiausias siaubūnas prieš buržuazijos akis. Jina matė, jog prisiartina valanda sprendžiamojo mūšio. Prasidės pro-

letarinė revoliucija ir nušluos kapitalo tironiją. Valstiečių kontroliuojama „demokratinė“ valdžia nepajęs apginti turčių klasės.

„Ot, čionai ir atsirado pamatas buržuazijos karingiesiems elementams arba fašistams apsiginkluoti ir nušluoti valstiečių valdžią, o paskui atidaryti ugnį ant darbininkų. Armonos viršūnės karštai pritarė fašistams.

„Balandžio 9, 1923 m., fašistai su- kilo ir nuvertė valstiečių partijos valdžią. Valstiečių vadai ir premjeras Stambuilskis tapo nušautas. Ir prasidėjo dar negirdėtas teroras. Masiniai buvo skerdžiami komunistai ir valstiečiai. Rugsejo mėnesį darbininkai ir valstiečiai bandė su- kurti prieš fašistus, bet fašistų kanuo- les ir šautuvai paklojo 20.000 vargdienų ir sukilimas tapo paskandin- tas juoroje nekalto kraujo. 16.000 darbininkų ir valstiečių suareštuota. Karo lauko teismas pradėjo veikti darytųjų ir bankierių ir t. t. nuga- labinama kasdiena.

Rugsejo mėnesį, 1923 metais, kazin kas padėjo bomba Sofijos katedroj, kurioje buvo susirinkę fašis- tinės valdžios žmonės ir garbino krikščionišką dievą, kad jiems jis padė- jes kraujuose paskandinti visa Bul- gariją. Bomba sprogo ir nušlavė apie šimta storkaklių buržujų. Prasi- dėjo baissus fašistinis atkeršijimo teroras. Į kelias valandas Sofijos gatvės buvo storai nuklotos darbi-

Iš Brazilijos Padangės.

Lietuviai pradėjo važiuoti į Braziliją apie 60 metų atgal. Laike Brazilijos, Paragvajaus nesutikimų, lietuviai į čia buvo atvežami ne tai vergų, ne tai karių pareigoms eiti. Iš tuom laiku atvežtų mažai kas išliko gyvų, man žinoma tik Olšauskų šeima (Mariampolėčiai), kurių du čia gimę sūnūs nuvyko Šiaurės Amerikon ir ten baigė daktarystės mokslą. Jie pakeitė savo pavardes į Lester, — vienas gyvena Baltimore, kitas Long-Island, N. Y. Jų sesuo su 6 vaikais gyvena Mogy las Cruzes, netoli San Paulo.

Pora seniai gyvenančių lietuvių čia turi bananų ir ananasų ūkes. Jie labai senoviški, skurdas nedavė jiems ko nors aukščiau pasiekti. Kenčia sielos ir materialį vargą. Vaikai nemokyti, apsivedę su pusjuodėm.

Tarp seniau gyvenančių yra dirbančių fabrikuose. Per 20 metų dirbdami kaip arkliai, gyvendami kaip kiaulės t. y. tamsiuos, drėgnuos kambariuos, valgydami rinkos atmatas, per tą laiką nieko nenusipirko ir nė cento nesutaupė.

Pereitų dviejų metų bėgyje į čia suplaukė apie 5000 lietuvių.

Didžiama atvyko „Estado de San Paulo“ lėšomis, nes šios valstijos valdžia yra vienintelė pasaulyje kuri tokiu būdu verbuoja sau vergus.

Pašėrę kirminus savo krauju per metą ar daugiau ir pabėga iš kavos plantacijų, praleidę paskutinius iš Lietuvos atsivežtus pinigus, o už savo darbą nieko negauna, nes plantatorius ima skaityt suolus, puodus ir viską ką buvo daves, pasakui iš uždario išskaito atmokėjimą. Jei kas dėl mažų vaikų ima iš kompanijos krautuvės pieno ar duonos, tai prie atsiskaitymo tokia šeima už metų darbo netik nieko negauna, bet dar sako — esi skolingas, dirbk kol atidirbsi. O atidirbt niekuomet negalima. Taigi viską palikę mūsų žmonės naktimis ir traukia į miestus arba dirba prie gelžkelių statybų.

Čia darbas gauti yra sunku, bet jau ne-taip, kaip kad atgaut uždirbtą mokesnį.

Uždario išmokėjimas užtesiamas mėnesiais o dažnai ir visai neatmokama: savininkas paskelbia „falenciją“ ir tunka sau ramus, o darbininkai diena iš dienos stovi darbo ieškojimo aikštėse ir prie fabriku durų.

Retai kam pavyksta geresnį darbą gauti. Kas žino kokį amatą ir turi lėšų pav. batsiuvystės ar rūbų taisymo dirbtuves užsidėti, tas gali įsigyventi.

Bet proletarų padėtis čia stačiai apverktina.

Čiai irgi pradėjo galo su galu nebesuvesti. Smulkioji buržuazija taip pat pasijuto prie amžino bankruto slenkščio. Ir šitas smulkiai-buržuazinis elementas pradėjo bruzdėti. Kaip ir kitur, šitas bruzdėjimas pasireiškė fašistinėse formose. Ir jis kėlė obalsį kovos prieš supuvusią, despotišką, kruviną dvarininkų, buožių ir klerikalų valdžią.

Taigi, iš vienos pusės darbininkai, iš kitos pusės smulkioji buržuazija, tas fašizmo nugarkaulis, sudarė milžinišką judėjimą prieš valdžią. O to judėjimo priešakyje pasirodė ne kas kitas, kaip tas pats Pilsudskis, kuris 1920 metais vadovavo kruvinam užpuolimui ant Rusijos ir kurio diktuojamas Želigovskis užgriebė Vilnių. Jis irgi nesigailejo revoliucinių frazių prieš esamą valdžią. Pagaliau jis atsisotojo armijos priešakyje ir be didelių mūsų ištaškė „demokratinę“ „konstitucinę“ Lenkijos valdžią.

Čionai reikia pabrėžti tą faktą, kad šitoj valandoj didžiama Lenkų organizuotų darbininkų rėmė Pilsudskį, manydami, kad jisai kariauja už jų reikalus, už demokratiją, už išgelbėjimą Lenkijos nuo ekonominės pradžties. Bet jie buvo skau-

ORGANIZACIJOS REIKALAI.

Lietuviai čia neturi jokios draugijos. Dar niekuomet čia nebuvo surengta nė vieno lietuviško vakaro.

Didžiausia neorganizacijos priežastis yra tame: kad materialis skurdas visiems smegenis džioviną, ant ra, dauguma lietuvių sulenkėję, ir trečia, — yra tokių, kurie geriau myli degtinę negu knygą.

Bet čia yra ir gražaus jaunimo kuris ištisų rengiasi susiorganizuoti. Nekurie draugai net ir laikraštį buvo sumanę išleisti, bet kadangi išėjo „Rytojus“, tad dabar mums Pietų Amerikos lietuviams, reikia prie jo spiestis.

A. Ruta-Vargas.

Organizuokimės!

Negali būti be organizacijos žmogus, nes jis apart pavalgymo turi dar dvasinius siekinius gyvenime.

Kunigas gyvena tik dėl to, kad prikimšt savo pilvą ir mulkint žmones.

Kapitalistas vargo, bado nejaučia, krauna turtus, ekspletuoja darbininkus.

Susipratęs darbininkas apart kovos už materialį būvį privalo rūpintis ir dvasinio gyvenimo pakėlimu, savo ir savo klesos susipratimu, nes mums darbininkams vergijos pančių niekas nenuims, kol mes patys jų nenusikratysime. Tai mes galime atlikti tik eidami apšvietos, organizacijos keliu.

Net ir kapitalistinėse šalyse labiau susipratusių labiau organizuotų tautų darbininkai geriau gyvena ir nėra taip išnaudojami, kaip pav. mes lietuviai.

Turime savo laikraštį, — visi spieskimės prie jo! Lai nebūna nei vienas lietuvių šeimynos Pietų Amerikoje, kurių vargingoje bakūžėje nesirastų mūsų laikraštis „Rytojus“!

Lai nelieka nei vienos kolonijos kur nesirastų skyrius Lietuvių Darbininkų Apšvietos Draugijos Pietų Amerikoje!

Draugai, atminkite, kad tik vienybėje yra galybė.

Prieš mus yra daug didelių uždavinių organizacijos klausimu. Pietų Amerikos lietuviai nėra joki atsilikėliai ir savo gyvenimą mes turime pareikšti kultūros ir organizacijos žygiais.

Apie organizavimosi būdą ir siekius teks vėliau plačiau kalbėti.

A. Ruta-Vargas.

džiai apgauti ir tuojaus tą savo klaidą pamatė, nes Pilsudskis be jokių ceremonijų atkreipė savo šautuvus prieš tuos pačius darbininkus ir jų organizacijas. Dabar į Pilsudskio glėbį puolė ir senosios valdžios šalininkai — klerikalai, dvarininkai ir buožės. Pasirodė, kad Pilsudskio „revoliucija“ buvo fašistinis perversmas naudai Lenkijos plėšikų. Šitas perversmas įvyko gegužės mėnesį, 1926 metų.

Pilsudskis virto tikroju šalies diktatorium ir galva kruvinųjų fašistų. Prasidėjo baisus darbininkų persekiojimas. Šiandien Lenkijos kailėjimuose ir katorgoje pūsta apie 10.000 darbininkų ir valstiečių vadų. Daugelis komunistų sušaudyta. Darbininkai ir vargingieji valstiečiai vos vos velka kruviną fašistų jungą.

Šių kelių pavyzdžių apie fašistų darbą Italijoje, Bulgarijoje ir Lenkijoje užteks. Dabar eikime prie Lietuvos galvažudžių fašistų, kurie ginklais užgriebė valdžią ir dabar laka nekaltą kraują Lietuvos darbininkų ir valstiečių.

Bus daugiau.

Draugai Darbininkai ir Darbininkės, pažinkim vilkus avies kailiuose.

Argentinoj yra susitvėrusi draugija ir pasivadinus „Lietuva“. Šioji draugija skelbiasi, kad ji gina darbininkų reikalus.

Ištikrųjų šioji draugija negina jokių darbininkų reikalų — bet fašistų. Šios draugijos tvėrėjais yra paskutiniai žmonijos atmatos, būtent: liaudininkams viešpataujant paluosuotieji nuo vietų žvalgybininkai, iš Lietuvos pabėgusieji kriminalistai ir čia slapta užsimdinėja moterų pristatymu paleistuvnamiams ir vienas didelis klerikalų žioplų.

Šioji draugija, arba geriau sakančią gyvačių lizdas turi pasidirbęs „konstituciją“ dėl patogesnio mulkinimo darbininkų.

Nei vienas darbininkas arba darbininkė kurie savo prakaitu pelno sau pragyvenimą negali remti tų draugijų išmatas! Tik tas gali remti, kas yra pasidavęs juodašimiams, tinginys, girtuoklis ir išnaudotojas, kuris myli, kad prieš jį darbininkas be kepurės galvą lenktų.

Lietuvoje Smetona su sėbrais laka kraują mūsų draugų. Nors čia atvažiuo į taip tolimą šalį, nepulkim mes vėlai tų kraugerių girtuoklių, žmogžudžių gaujai. Kiekvienas darbininkas — ke, įstojes į tą fašistinę draugiją „Lietuva“ ir užsimokėjęs mokesį, tas nusideda prieš darbininkų klasę — toki stiprina savo ir savo klasės priešininkus.

Bet ne draugai! — nesiduokim save už nosių vadžiot — pažinkim vilkus avies kailiuose.

Mes darbininkai turime savo draugiją, laikraštį „Rytojus“, skaitykim, platinkim ir remkim, — tai vienintelis sargas, ginėjas mūsų vargingosios klasės.

Lai gyvuoja vienintėlis darbininkų reikalų ginėjas „Rytojus“!

Lai gyvuoja darbininkų solidarumas!

Šitažinas.

Didėjančios Bedarbės ir Organizacijos Klausymu

(Taša).

Kapitalas su jo valdytojais gana gerai supranta dabartinę padėtį, bet į tai nekreipia jokios dėmes, ir vien tik rūpinamasi pelnagrobavime.

Bet mes darbo žmonės, turėtu me bent trumpą valandėlę rimtai pagalvot prie ko prieisim ir kas mus laukia. Kas laukia, gali būt kiekvienam protaujančiam darbininkui aišku.

Reik energingai imtis darbo, kuris galėtų mus išvesti iš tų kapitalo purvų į pasaulį švarų.

Pasiekti galim tik tų organizacijų būdu, kurios veda prie rimtos kovos ir yra vadovaujamos pačių darbininkų — draugų priklausančių trečiam Internacionalui. Daugelis mūsų draugų darbininkų yra nusistatę prieš trečio Internacionalo principą, vien todėl, kad tamsybė kapitalo močiutė nuo mažumėlės taip jį auklėjo ir taip mokino.

Dabar noriu išsireikšti prie ko mes lietuviai darbininkai turim siekti. Kadangi tuim spaudą, jauną mažutę, suorganizuotą apgynimui mūsų pačių darbininkų reikalų, todėl turim ją remdami, auklėdami į stiprią didelę spaudą, rašinėti raštus, klausymuos kaip turim išsiliuosuoti iš vergijos ir bedarbės.

Nedarbas kiekvieną darbininką gązdina, vargina. Kiekvieno bedarbio šeima susirūpinus, nuliūdus, — nežino kas bus rytoj.

Turėdami tą viską prieš akis neprivalome nuleist rankas, bet atbžiai tēmyt kitų šalių darbininkų kovas, imt iš jų pavyzdžius ir organizuotis į Darbo Uniją.

Organizuokimės į vieną didelę sąjungą be skirtumo profesijų, lyties, tautos, tikybos, pritaikydami mažą įstojimo ir mėnesinį mokesį.

Atskirų amatų ar laukų darbininkai, privalo laikyti savo atstovus, dėl suderinimo reikalų į vieną bendriją. Tik tokia unija gali panaikyti bedarbę ir kitus virš minėtus netikumų.

Šiuo klausimu šį kartą toliau nekalbėsiu, — lauksiu kas kaip atsilieps.

V. Urzuotas.

Didžioji Pėtnyčia

(Birbitonas)

Kaip vožnai būdavo kitados užlaikydavau daugybes tų pėtnyčių, subatų ir kitokių pasnykų... Rodos jau imsi ir padvesi kaip norisi mėsos ar kito ko, bet kenti ir tiek. Mat baisu šėtono, kuris su jaučio skūra paskui valkiojasi ir užrašinėja griekus. O tą tikrai žinojau kad tiesa, nes mano močiutė tai sakydavo, kuri žinia, nemeluos, nes buvo taip dievobaiminga senelė taip „pabažna“, kad ir tupėdama melsdavosi maldaudama dievą už visokias nuodėmes o ypatingai tarnaitės Marės, kuri lyg kokia šmėkla be paliovos priešindavosi „prieš dievo galybę“, tai būdavo pėtnyčioj nugriebus lašinių šmotą — suėda, tai poteriaudama užmiega, o miegodama ir taip susirietusi, kaž koki tai nepaprasta garsa padarydavo. Močiutė sakydavo, kad į baurybę šventus dievo žodžius apbaurina, ir kad ją dievas nubaudžia tik dėl to kad ji (močiutė) dažnai meldžias už visokių paklydėlių, tai matoma ir jai užtarmo tenka.

Kas kita jau čia Argentinoj. Man pasirodo, kad čia iš viso pasaulio suvyti visi bedieviai. Čia ir aš subedievėjau be jokio galo... pradėjau esti pėtnyčiomis mėsa, ir juo toliau, tuo daugiau ir riebiau taip, kad sulaukęs vakarykščios didėsės pėtnyčios — tiek kimšau kiek tik tilpo. Ir vis juo riebesnės. Dariau tai be jokios baimės, nes mūsų vadai — nežiopliai ir jie, anot jų pačių — viską žino ir išmano, ir mus žioplesniuosius moko, kad visi senieji paveldėjimai ir įkvėpimai tai tik kunigų ir burtininkų išmisas kad jais daugiau sumulkinti darbininkus (žinia mus žioplesniuosius).

Aš taip sau prisįsveitęs einu į lietuviškus centrus, iš kur mes žioplesnieji imame kultūrą ir švėsa. Žinia, einu su tikslu, kad dar daugiau „sukultūrėti“, nes dabar man smagu pasiliuosavusiam nuo pasnykų ir kitų prietarų. Bet einant pradeda skrupsoti tas velnias, ką Lietuvoj su tą jaučio skūra sekirodavo „griekus“ berašas... „Ar čia negali kiliuti“, manau sau, tokioj vožnoj dienoj, Velykų pėtnyčioj, esti taukuose kepta veršieną... Paskubinau kad iš bet kurių vadų greičiau gauti bedieviską padrūtinimą, nukryptančiai bedievystei. Įeinu į Puente-cito dep. 3 ugi žiūriu, gaspadinė silkes mazgoja zvabindama, kad mūsų vyreliai ištisą savaitę „vožnai išpasnykavo“ tik silkes bevalgydami ir tai tik viena kart į dieną. Nutirpau. Visvien dar laikaisi tvirtai, — negriūvu. Mano užpakalį kaž kas sukrutėjo; tai jau tas velnias su tąja skūra!... Bet kas bus nebus laikysiuos. Nerodysiu baimės!... Ir drebančiu iš baimės balsu užklausu: ar ir „velykinę“ėjo? Bet tuoj užsikišau ausis, kad negi dēčiau teigiamo atsakymo. Gaspadinė į manė tai skersa, tai šonu pasiskindama rūščiai kaž ką tai bambėjo bet užkimštomis pirštais ausimis,

ačiu dievui—negirdėjau. Ausų užsikimšimas sulaukė mane nuo apalpimo.

Et čia! — numojau ir išėjau į to pat numario dep. 2. Ten vyriausios galvos gyvena ir tikrai gausiu bedievišką pastiprinimą kryps-tančiai mano bedievystei...

Iėjau. Ai, ai tu mano!... plaukai ant galvos pasiūšė, kaip pamačiau kad ir čia tos pačios išpu-takės!... Gaspadinė piausto silkes ir šventablyvai bambaliuoja: „šitai išsipasnykavę... ir tas nabagėlis Jonukas taip atvirto paskutinėmis dienomis, taip gražiai su mūsų iškenčia—tik silkutimis... Žinia, yra laiko pasilinksinti, pakalbėti, kad ir truputį netinkamai, bet kada laikas pasnykauti tai reik ir užlaikyt.“ Aš taip viską girdėdamas ir regėdamas nežinau kaip likau neapalęs. Turdūt dievas ant manęs stebuklą padarė. Matoma pasigailėjo grieš-ninko darančio atgailą, nes mato, kad aš ir vėl kaip buvau taip ir būsiu jo dievobaimingas tarnas. Aš mintimi prakeikiau tuos mūsų veid-mainius vadus, kurie mus „žioples-niuosius“ vylingai nori nustumti pra-garo bedugnėn, kad ten mus ugnivoliotų ir smala girdytų per amžių amžius, nepabaigtus... O jie, jie mūsų dūšias pražudę—iškraustys į augščiausią dangaus karalystę ir ten gyvens nepabaigtose gėrybėse per amžių amžius su dievu tėvu visagalinčiu, jo sūnumi ir šventąja dvasia, besityčiodami iš mūsų „žioplesniųjų“ pragaro smaloj besiniurkančių, sakydami: ot jūs žiopliai, buvole ten (aname sviete) žioplai būkite ir čia!

Skubinausi su pilniausia galva visokių mislių namon, ir ten daryti atgailą. Užėjau į almasinę, nusipir-kau ražančių, škaplierius, didžiausią maldų knygą, ir taip dabar ispanų kalba perprašinėju dievą-tėvą, sūnų ir šv. dvasią už kiekvieną suėstą veršienos kasnį sakydami: Begali-noji tavo mielaširdystė! Atkreipk į mane savo mielaširdingą akis, kad pamatytum mane darantį atgailą už nusikaltimus, už paniekinimą silkių, už valgytą veršienos ir t. t. o j a-nuos mūsų vadus, kurie dar žada mokyti mus kokios tai mums neži-nomos „moralystės“, kas galima tik-ėti, kad ir vėl mus žioplesniuosis apgaus, — atkreipk į juos savo uo-degą.

Pakūtninkas.

BAISIAUSIAS IŠNAUDOJIMAS DAR-BININKŲ FRIGORIFICO SVIFT, BERISSO.

Aš dirbu departamente Ekstrac-to. Vasaros laike ėjo darbas labai smarkiai, ir prie to darbo dirbom trys žmonės dieną ir trys naktį ir darbo buv- labai daug taip, kad reikėjo dirbti visu smarkumu ir vos-tik galė-jų suspėti tą darbą atlikti ir išvengti kapataso ar maoyrdomo nuolatinio raginimo kuris jau labai įkartinėjas.

Biški sumažėjus darbui jau pa-sirodė ir mums žmoniškiau, rodos būtų galima dirbti. Bet kas tau neil-gai tas mūsų laimėjimas. Padirbom dieną, kitą jau ir atleidžia mūsų drau-gus vieną iš dieninių, kitą iš nakti-nių, tai ir vėl dirbam kaip gyvuliai net ir prakaito nėra laiko nuo kak-tos nušluostyti, jau rodos, kad nebe-galėsime iškęsti to karščio ir sunkaus darbo, bet paėmę didelę kantrybę dir-bom kiek galėjom manydami sulau-ksim nors kiek geresnio laiko. Bet kas čia tau, bereikalingas mūsų ma-nymas ir ramimas savęs. Kaip tik kiek sumažėjo darbas jau mūsų drau-gų nėra ir pasilikome tik vienas die-ną ir vienas naktį. Ir vėl nors gyvas-tį palik bedirbdamas, rodos mestum ir eitum ieškoti kur geresnio darbo. Bet kaip pasižiūri kiek žmonių stovi prie fabriko vartų laukdami kuomet tas storpilvis su pirštu parodys kokį suvargusi darbininkėli, o šituo laiku labai mažai ima į fabriką žmonių o

jei kokį ir pajma tai tokį darbą duo-da kur nėvienas negali dirbti.

Šį visą pamačius ir gerai ap-svarsčius pasirodė, kad nėra galima mesti to sunkaus darbo, nes jo nus-tojus galima gauti dar sunkesnį arba ir visai be darbo likti. Tai ir kenčiam kol dar kraujas gyslose vaikščioja. Dar to negana, dar :umanė mūsų po-niukai, kad reik sumažinti darbo va-landas reiskia pirma dirbom po 11 valandų o dabar po 8-9 val. bet tą patį darbą reik padirbti už 11 valan-dų ir dar del pajuokos sugalvojo šito-kį būdą: jei padirbsi tiek kiek nieks negali padirbti tai gausi ant dienos 1 ar 2 centu vadinamųjų premijų. Ži-noma, mudu mėginom įrodinėti ma-jardomui, kad į tą laiką negalima to darbo padirbti ir prašėva, kad duotų žmogų arba pailgintų darbo valan-das. Bet j mūsų prašymą mayardo-mas atsakė, kad nereikalinga žmo-gaus nei valandų pailginti nes jūs už tą gaunate premijas. Mudu jam atsa-kėm, kad už centą savo gyvas-tį neparduosim. Jis atsako: jei esat pri-ėdę tai galit ir visai nedirbti, o jū-sų vieton laukia šimtai, jie yra išalkę jie galės dirbti be jokių atsikalbinė-jimų.

Gavę aiškų atsakymą, kitos išeit-ies nebuvo: arba tylėti arba mesti darbą. Aš manau, kad didesnio iš-naudojimo ir būti nebepali, kaip kompanijoj švift darbininkams visuo-se darbuose lupa kailį ir jei pasi-priešinsi, tai nedirbsi.

Ir tol su mumis darbininkai taip elgs's, kol būsim neorganizuoti.

Švifto darbininkas.

Nuotrupos

Iš PERVERSMO NUOTIKŲ.

Dzukiškas „dziebulių, meisteris, eidamas iš jomarko, atsiklaupė prie savo darbo kryžiaus ir sako:

—„Tai dziebuliau, tu mane sutvė-rei, bet aš tave padariau, pardaviau ir pragėriau...“

Tokių dzukų roles pildo ponai Valdemaras ir Smetona link Lietuvos konstitucijos ir nepriklausomybės. Tik jie save tverėjais įsivaizduoja ir pardavikų roles atlieka.

—Jeigu Lietuvos kareiviai yra ko-munistinio nusistatymo, tat kur jie bu-vo laike fašistinio perversmo gruod-žio 17? O štai kur yra „šuva pakas-tas...“ Kareivių „auklėtojai, karininkai begėdiškai sumelavo ir prigavo ka-reivius. Jie jiems visur pasakė, kad daromas komunistų ir lenkų pervers-mas. Mes apdirbsim, jūs nesikiškite. Už 24 valandų kareiviai pasijuto la-bai apgauti.

Kuomet fašistų taradaika Plecha-vičius pareikalavo, kad pasiduotų ri-kiuotės skyriaus virš. Gričius, pasta-rasai atsakė:

—Aš pripažįstu tik vieną žmonių rinktą seimo pastatytą valdžią atsi-trauk! Grašinimas sušaudymu spiovė Plechavičiui į veidą ir nusivilkęs man-dierą trenkė į žemę—išėjo iš kariuo-menės.

Generalio štabo viršininkas pulk. Škirpa, nenorėdamas pasiduoti fašis-tams su karo policijos pagalba norė-jo užimti generalį štabą. Bet krelika-lų pulk. Petručio vedamas antrasai pulkas jį apsupo.

Pulkininkas Velykis buvo žino-mas kaip po antifašistas. Vienok ku-met fašistiniai aviatoriai nuėjo jį areš-tuoti, jisai atsakė: —Tai, tai kas čia atsitiko? Gerai, man vistiek, aš jau galiu būt jūsų pusėj.

Įsivaizduokit seną gaidį su dide-lėmis piršimis, užriesta galva, pri-meiktom akimis, su akiniais ir atsi-lopojusiomis lūpomis.

Taip atrodė pulk. Musteikis, iš-eidamas iš gen. štabo fašistų mitingo naują valdžią sudarius, jis sušuko:

—Automobilį Vidaus reikalų mi-nisteriui!...

Karo cenzorium yra kunigaikštis pulk. Giedraitis. Tas ašistų įrankis chamiškiausiu būdu brauko opozici-jos laikraščius o, kad neatrodytų per-daug išbraukytą, tat išbraukytasias vietas priverčia užpildyti skelbimais ar šiaip „nekalta“, turiniu. Kultūriniai banditai „darbuojasi“!

Surinko Ruta-Vargas.

Linksma Lietuviška Vakara

RENGIA LDADPA, DAILĖS ir MENO RATELIS ŠEŠTADIE-NYJE 23 BALANDŽIO 1927 M 8v. 30m. vakare, salon VORVERTS RINKON 1141, B-AIRES

Bus Lošiama dvi juo-kingos komedijos: PONAITIS, dviejų veiksmų komedija ir an-tra JONAS NUSIŽUDĖ, vieno veiksmo komedija.

Po lošimų—dialogai dainos ir šiaip įvairūs pasilinksminimai.

Kviečiame atsilankyti punktualiai nes lošimas prasidės paskirtoį valandoį

leiga vyrams \$1, 50 motr. \$1,00 Platesni nurodymai bus prog-ramoj

DMR-komisija

Lietuvių domei

LDADPA 4 kuopos Dailės ir Me-no Ratelis rengia įdomų vakarą 30 balandžio š. m.

Salon B. RIVADAVIA Lisboa 745, Berisso.

Bus vaidinama drama I RYTŲ ŠALĮ (Pritaikinta pirmaj gegužio); Ir labai juokinga komedija

UOŠVĖ I NAMUS TYLOS NEBE-

(BUS Pusė pelno skiriama «RYTOJAUS» naudai. Režisuoja ratelio komisija.

Kviečiame gerbiama publiką skaitlingai atsilankyti, kame liksite pilnai užganėdinti.

Valdyba.

RYTOJAUS B-VĖS PAJININKŲ susirinkimas įvyks 24 balandžio š. m. 2 v. p. pi., Calle Puentequito 2333 dep.2 B-Aires.

Kviečiami visi atsilankyti ir ne-sivėlint, nes daug svarbių dalykų reikia aptarti.

Valdyba.

Villa-Diegoje. Salione «Rekreativo» Bus vaidinama: PALAIDŪNAS (Gy-venimo vaizdelis 2-se veiksmuose). ŠALAPUTRIS (Juokinga komedija) Po lošimų šokiai ir įvairūs pasilinksminimai. Grieš lietuvių muzika. Įžanga: vyrams \$ 1, 50; moterims ir panelėms veltui. Pelnas skiriamas L.P. D. A. Ž. švietimo reikalams. Ištikus blogam orui vakaras perke-liamas į 7 d. gegužio. Kviečiame gerbiama publiką atsilankyti kuoska-i-tingiausiai; tikimės, kad būsit užganėdinti.

Valdyba.

VYRIŠKŲ RŪBŲ SIUVĖJAS.

J NENISKIS

Calle Peru 1162 B-Aires.

Rūbai puošia miestų frantus Ir aprenigia elegantus Geras jei pasiūsi siuvėjas — Džiaugsiesi kur tik neėjęs — Rūba gražų girs visi... Jei dabitas tu esi, Ir siuvėjo reikalingas, — Būk taupus ekonomingas! Drąsiai ženki pas NENISKI, Negaišuodamas nė biškio, Savo norą pasakyk Ir drabužį užsakyk, — Džiaugsies jojo darbu grynų, Ir ne vienas — su kaimynu! Sveika bus plonai kišenei...

Darbas atliekamas Paryžiaus ir Berlyno ma-domis, taipgi greit ir sąžiningai. Kainos prieina-mos. Turiu didelį pasirinkimą visokių medžiagų.

Apsivedimai.

Paieškau apsivedimui merginos arba našlės, kad ir su vienu vaiku nuo 25 m. iki 40 m. amžiaus, my-liu ramu šeimynišką gyvenimą, dirbu miesto valdyboj. Su pirmu laišku at-siųskite fotografiją, pareikalaujant gražinsiu.

Mano vardas, pavardė ir antra-šas: Klemencas Andrekaitis. Calle Pena 2257. B. Aires

Lietuvis siuvėjas

Siuvu augštos rūšies vyriškus drabužius pagal naujausios mados. Turiu didelį pasirinkimą visokių au-dinių; taip-gi taisau ir prosinu. Dar-bą atlieku pigiai ir gerai.

J. Kaikaris

CALLE PATAGONES 925 B-AIRES

Priimu užsakymus kiekvieną dieną nuo 12 val. 30 min. iki 2 v. ir nuo 7 val. 30 min. iki 10 v. p. — šventadieniais nuo 8 val. iki 12 val. ryto.

„RYTOJAUS“ SKAITYTOJŲ IR PLATINTOJŲ ŽINIAI.

Visi pinigų čekiai ir giro postal (pašto perlaidos) išperkama B-vės izdininko Leono Bernoto vardu ir siunčiama administratoriui Kaziui Undraičiui.

NURODYMAI:

Siunčiant per paštą giro postal išperkama Leono Bernoto vardu ir ant jos užrašoma: «Sucursal 14»

Siunčiant per banką, čekis perka-mas taipgi L. B. vardu ir ant jo užrašoma: «Banco de la Nacion N.1»

Giro postal arba čekiai sudeda-ma į apdraustą laišką (certificado) ir ant voko užrašoma (antrašas): Kazy Undraitis, Calle Belgrano 2512 Sarandi F. C. S.

SOKIŲ MYLĖTOJŲ RATELIS 7 gegužio š. m. 8 v. p. p. sa-lione «Liberi Italia» Avellaneda, Calle O. Gorman 108, rengia linksma šokių vakarą. Pelnas skiriamas RYTOJAUS naudai. Įžanga vyrams \$1,00; mote-rims \$0,50.

Rengimo Komisija.

LIETUVIŠKAS VAKARAS Rengiamas Lietuvių Pašalpinės Draugijos «AUŠROS ŽVIGZDŲ» švietimo skyrius. 23 balandžio 1927-m. 8 val. vakare.

Villa-Diegoje. Salione «Rekreativo» Bus vaidinama: PALAIDŪNAS (Gy-venimo vaizdelis 2-se veiksmuose). ŠALAPUTRIS (Juokinga komedija) Po lošimų šokiai ir įvairūs pasilinksminimai. Grieš lietuvių muzika. Įžanga: vyrams \$ 1, 50; moterims ir panelėms veltui. Pelnas skiriamas L.P. D. A. Ž. švietimo reikalams. Ištikus blogam orui vakaras perke-liamas į 7 d. gegužio. Kviečiame gerbiama publiką atsilankyti kuoska-i-tingiausiai; tikimės, kad būsit užganėdinti.

Valdyba.

LIETUVIAMS NUOLAIDA IKI 20%

